

SZÉKELY-UDVARHELY

UDVARHELYVÁRMEGYE KÖZIGAZGATÁSI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Előfizetési díjak: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt. Egy példány ára 8 kr. Papoknak és tanítóknak egész évre 3 frt. — Hirdetések és előfizetési díjak a kiadóhivatalhoz (Betegh Pál könyvnyomdája) intézendők. Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felolvasó szerkesztő: **Dr. Vajda Emil.**
Főmunkatárs: **Pogány Kornél.**
Társ szerkesztők: **Kénosi Béla, Solymossi Endre, Embery Árpád.**

A lap szellemi részét illető közlemények a főszerkesztőhöz intézendők. Kéziratok nem adhatók vissza. — Hirdetmények olvasó árszabály szerinti számítatnak — Egyes példányok kaplatók Gál János dolmánytörszédjében. Nyilttér petit cora 18 kr. — Bélyeg-díj külföldön 30 kr.

Fölhívás előfizetésre

A meleg fogadtatás, a melyben a »Székely-Udvarhely« mutatványszáma részesült, az üdvözetek, melyek megjelenését követték, mutatják, hogy hízogot pótol s általános óhaját elégit ki. Minden kezdet nehéz s küzdelmes, de biztat a reménység, hogy a közönség igaz törekvésünkben támogat s lehetővé teszi érdeklődésével, hogy a Székelyföld anyavárosának egyetlen lapja fennálljon.

A munkatársak jeles gárdája ujjalag szaporodott s e tekintetben oly szellemi munkásokkal dicsekedhetünk, mint kevés vidéki lap. Teljes erőnkben azon leszünk, hogy lapunk nemes hivatásának minél inkább megfelelhessen.

A »Székely-Udvarhely« előfizetési ára:

- Egy évre 4 frt.
- Fél évre 2 frt.
- Negyedévre 1 frt.

Papoknak, községeknek s tanítóknak egy évre csak 3 frt.

A kiadóhivatal.

Visszhang a zászlóbontásra *)

Székely-Udvarhely, 1894. decz. 26.

Tisztelt uram!

»Krisztus urunk áldott születése napján«, a békesség és a szeretet magasztos ünnepén

*) Ez érdekes cikkre, melyet egyik érdemes munkatársunk írt csak annyi a megjegyzésünk, hogy egyetértünk az íróval minden tekintetben s biztosíthatjuk, hogy kitűzött czélunktól egy percze sem tántorodunk el. Lapunk iránt tanúsított jóakaratait pedig jövőre is kérjük. Szerk.

megszületett a »Székely-Udvarhely« is és mi székely atyafiak lelki örömmel s nagy gyönyörűséggel tekintettünk arra a várva-várt és végre-valahára kibontott székely zászlóra, melyen a béke, szeretet és egyetértés magasztos jelszavai tündökölnek.

Szokatlanul jó, de még is jól esik látni, hogy immár a harc vörös zászlója helyett valaki a béke fehér lobogóját is kezébe veszi és meglengeti.

Jól esik, hogy valaki »jó szóval és becsületes szándékkal« jó felénk!

És megállva még egy pillanatig az ádáz testvéri harc omladékaiban, a hosszú és áldástalan személyes torzalkodás szétomlott dűledékei felett, tekintetünket a mult homályos fellegeiről azon szebb jövő bübajos képére vetjük, mely felé a zászlóbontás irányul, s mely lelkünk előtt lerajzolódik.

Bár csak az az ábrándkép is megvalósulna! Ez volna lelkünknek leghőbb óhajta!

Im tehát megérkezett a béke galambja; feltűnt a testvéri szeretet és egyetértés biztosan czélhoz vezérlő csillaga.

A biztató jelszó megadva, csak követni kell!

A harci riadót a béke szelid és édesen öszszolvadó melodikus hangjai váltották fel, mély hangokat követve, a polgárosodás és a művelődés kies, áldásdus mezejére jutunk.

A székely vér nem fajult el, ha kell, honért, királyért drága bért: szívet, életet áldoz.

Am az idő megváltozott és változni kellett a fegyvereknek is.

De mi kész szívvel és rendithetetlen bátorsággal ragadjuk meg azokat a fegyvereket is, a melyeket a XIX. század végén a béke és a tudományos haladás, a művelődés nyújtanak. Fajunk vívni fog ezekkel a fegyverekkel is.

Mi hiven fogunk küzdeni minden szépért, jóért, a békés fejlődés, a testvéri szeretet és egyetértés kitűzött jelvénye alatt . . . ha lesznek hű vezéreink!

Hisszük, hogy a »Székely-Udvarhely«-nek is legnemesebb törekvése leend helyet foglalni a vezérkar tagjainak díszes sorában.

Éppen azért kész szívvel üdvözöljük s a közharcosok sorába belépünk mindnyájan.

Vezérkarunk legilletékesebb főnökei: fő- és alispánunk — mint Kasztor és Pollux — ifju erővel, nemes elszántsággal, lelkesedéssel és önzetlen hazafiassággal állottak közügyeink elére. Vajha sikerülne nekik is a kalóztól megszabadítani a mi Archipelagusunkat!

Ők mindketten a vérünkben valók, a mi feleink, kik a szabadság emlőiből táplálkoztak és Hargita tulsó meg innessó lábánál a szabadság levegőjét szívták be!

Ismerjük őket, hiszen a mi szemeink előtt nőttek, nem pedig emelkedtek nagyra; tudjuk, hogy nemesen érző szív dobog kebleikben és szebb törekvéseiket még abból a korból ismerjük, mikor a lélek önként nyilatkozik meg. Ők emeljék hát magasra és vigyék előttünk azt a lobogót, melyet most a »Székely-Udvarhely« kitűzött. És legyenek meggyőződve a felől, hogy vármegyénk minden gaz fia és székely anyavárosunk hű és becsületes

TÁRCZA.

A székely dalosokhoz. *)

Dalban élünk, dalért halunk,
Ezzel sirunk és tombolunk;
Dalban van az érzés árja,
Mely a szívet általjárja.

A csecsemő dalra hallgat,
Dal lelkesíti az ifjút;
Dal hévit a szépe, nagyra,
Minden reményünk sugara.

Csatamezőn ez lelkesít,
S győzelemre jutni segít;
S ha megszűnik földi élet,
Ez hangzik el sirunk felett.

Magyar dalnak nincs is párja
Szépsége szól hét országra;
Mindenütt, a hol megfordul,
Győzelmet arat s nem koldul.

Székely ifjak, dal bajnoki!
Egy vitéz nép hős utódi;
Budvár tövéből keltetek
S ajkatokról szólt az ének.

Magyar hazánk fővárosa
Gyönyörködött dalotokba;
Sőt a magyar büszkesége,
Füme is kitüntete.

Szerettetek dicsőséget,
Székely névnek becsületet;
Találtatok rokonszívre,
S lelkesült Adria gyöngyre.

Föl a zászlót hát magasra,
Dal a szívnek a virágja

*) Szavaltá Benedek Béláné urasszony a dalegyütet karácsonyi estélyén.

Zászlótok is büszkén lengjen
Ajkatok magyar dalt zengjen.

Mert nem a faj, nem a nyelv az,
A mely egy egymáshoz forraszt.
Az érzések igaz leve
Mindenütt ez lelkesít.

Törjön a dal csak előre
S dobogjon a székely szíve;
Mert míg e kettő meglészen,
Nem féltelek magyar népem.

Dr. Vajda Emil.

A nőkről a nőknek.

Írta: B.

„Magyar hölgynek született,
Áldd érte sorsodat.“

Koszorus költőnk eme sokatmondó és gyönyörű szavaival kezdem meg cikkelyemet, a melynek tárgyát a magyar nők képezik. Látszólagosan képtelenség, hogy a férfii erőssé: a gyöngébb természetű nő teszi; de a mindennapos élet bizonyítja ezt és kénytelenek vagyunk bevallani, hogy eme állítás helyes. Épen így kell beismernünk azt is, hogy habár legnagyobb mértékben tiltakozunk eme állítás ellen: a legtöbb férj papucsos, vagy többékevésbé minden férj ez alatt görnyed.

De nem kell ezért magunkat nagyon szegénynek, mert hiszen a történelmi bizonyítja, hogy a legkitűnőbb és a hazának legnagyobb szolgálatokat tevő férfiak, sőt a nemzetek sorsát intéző királyok is, nejeik befolyása alatt állottak.

Pl. Gyejesa fejedelmünknek szép és erőteljes neje, Adelheid, ki férjével versenyt lovagolt, vadászott, poharozott, nagy hatást gyakorolt, a különben alattvalói iránt szigorú, sőt néha kegyetlen fejedelmre: ő lett az uralkodó mindenben, mi férje hatalomkörébe esett. I. v. Szent-István szinte neje, Gizella befolyásolta, mit az bizonyít leginkább, hogy midőn egyetlen fiuk Imre meghalt, kedvenczét Urseoló Otto, velencei herczeg, fiát Pétert akarván

minden áron a magyar trónra juttatni, akkor Gizella Vazult, férjének unokaöccsét, kit mivel Péter fölemelésében a vérszerződés megszegését látta, a trónra jelölt volt, megnyomorította és a megfélemlített királyt rávette, hogy kedvenczét, fogadja el trónutódl. Már ez a két példa is eléggé vigasztalhat bennünket férjeket, de ha meggondoljuk azt, hogy Hunyady Mátyás, az a nagy király és igazságos melléknévvvel megtisztelt fejedelem is nejeinek Beatrixnak papucsa alatt görnyedt, akkor többé nem is szegyenelhetjük magunkat, hogy mi az ugynevezett erős nem, nejeink alattvalói vagyunk.

Számtalan példát hozhatnék még fel a történelemből ennek a bizonyítására, de úgy vélem, az említett három is elegendő fenti állításom megerősítésére.

A tapasztalat bizonyítja azt is, hogy a nőknek döntő befolyásuk van a férfiak egész életfolyamára nézve. A gyámoltalan kis csecsemőt az ölelő anyai karok vezetik be az életbe s védik meg számtalan veszélytől. A gyermek első kiképeztetését, erkölcsi, szellemi, vallási neveltetését, a mi egész életére kihat, az anyjától nyeri. Ha férfikort ér, nyitva áll előtte az élet, a mely ifjukori ábrándozás szemüvegén nézve, rózsákkal behintett ösvénynek látszik, valóságban pedig rögökkel van az beszórva s a rajta haladó lépten-nyomon megbotlik és tüskére hág. De mind ennek daczára sokkal nagyobb kedvvel és kitartással küzd meg az ádáz sorssal az olyan férfi, ki magának életczélul egy kedves ideált tűzött ki és a kinek elnyeréseért bármilyen áldozatra kész; mert annak a bírása feledtetni véle a kiállott szenvedéseket. Ha ideálját nőtől vette, akkor már élte hajója boldog révbe evezett, mert szerető neje osztozik örömeiben és bujában; s ha mindnyájunk közös végzete, a halál eljő érte, akkor is a hű nő fogja be szemeit s a haldoklónak utolsó pillantása azon szeretett lényen török meg, ki életének földi anyala volt.

Miután jelenleg nem czélom fölemlíteni azon különbséget, mely a férfi és nő között létezik, sem pedig azon főbb vonásokat, melyek a nőt leginkább

potgárai velük és mellettük lesznek közhasznú nemes küzdelmeikben.

Igen, mert a mi szíveink önként tárulnak ki azok előtt, a kik nem külső csillogással, hanem hivatali hatalommal és erőszakoskodással, hanem szeretettel és résztvevő jó indulattal közelednek felénk.

Igy jött közénk és ezzel hódított meg minket új főispánunk! Mi senkitől sem kérünk aláhulló morzsát, nem hajhászunk kegyet vagy kitüntetést és nem kívánunk privilégiumot.

Mi csak azt kívánjuk, hogy vezéreink legyenek igazságosak, méltányosak és humanusak!

Mi csak azt fogjuk kívánni, hogy panaszaikat hallgassák meg és sérelmeinket orvosolják azok, a kik erre állásuknál fogva hivatva vannak. Mi teljes bizalommal és őszinte ragaszkodással viseltetünk a vezérek iránt.

Vajha bizalmunkban s jó reménységünkben meg ne csalatkoznánk!

Ne gombolkozzanak és ne zárják be hát házuknak ajtaját avagy szíveiket a megye és város becsületes polgárai előtt, mert azok alatt a kopott ruhák alatt nem egy tiszta szív dobog.

Engedjék meg, hogy igaz meggyőződésért bárki mindig nyíltan és őszinteséggel kifejezhesse és ne üldözzenek senkit azért, mert elveit fel nem adja.

És közügy terén többé ne legyen pajtáskodás, hanem üzzük ki — mint Jézus — a közügyek tanácskozó termeiből azokat a képmutató farizeusokat, a kik kufarkodni mennek oda.

Mert a ki önző, személyes érdekeit a közügy terére is odahurcolni nem szégyenli, annak ott nincs többé helye, azt ki kell szorítani onnan. Legalább a fórumon beszéljünk nyíltan és igazán. És ha valakinek hivatalos eljárását bírálata alá vonjuk, azért ne orroljon, hanem a tanácskozó terem küszöbén kívül legyen szent a béke közöttünk, mert a harag mindig rossz tanácsadó és a ki haragszik, annak nincs igaza.

Ha ezen elvek szerint történik a közügyvitel, akkor és csak akkor lesz béke, szeretet és egyetértés. Ellenben, ha vezéri karunk érdekszövetkezeteket, klikkeket alakít; kegyelmeiket avagy térdet-fejét hajtó bábokat

gyűjt maga körül; ha azt a ki más véleményen van, üldözi és lesve-lesik az alkalmat, midőn rajta bosszút állhassanak: akkor a béke, szeretet és egyetértés csak nyomatásban lesz meg, vagy mint frázis röpöppen el az ajkakon.

Akkor mi csak rabszolgák, de nem leszünk független polgárok; akkor csak parancsolnak de nem kormányoznak!

De hadd mondjam el már azt is, hogy milyenek ohajtjuk mi a »Székely-Udvarhely«-t és mit kívánunk tőle, ha a zászlójára tűzött szép jelszavakat meg akarja valósítani és a közérdeket hiven szolgálván, céljának meg akar felelni s azt akarja, hogy vezérünknek őt is elismerjük!

Leghőbb ohajtásunk, hogy ez a lap a politika teljes kizárásával nyisson szabad tért minden közügy becsületes szándéku és tisztességes hangon tartott megvitatásának. Öljön fel minden figyelemre méltó megyei és városi, egyházi, iskolai, közigazgatási, közgazdasági és társadalmi kérdést.

Legyen olyan ez a lap, mint egy jó bolt, hol mindent meg lehet kapni és hol minden vásárlót udvariasan fogadnak ugyan, de egyiket se tüntetik ki a másik felett, mert mindenki egyformán fizet.

Legyen ez a lap a pártatlan igazság, szeretet szóvivője.

Legyen a hitfelekezetek között való békeséges türelemnek hirdetője.

Legyen égető társadalmi bajainknak és a fájó sebeknek legalább enyhítője.

Hadd zörgessen itt mindenki, a kinek panasza van, mert a ki zörgött annak megnyitattik, mert néma gyermeknek anyja sem érti szavát! — De szóljon mindenki a tisztesség hangján és tárgyilagosan.

A személyes ügyek és sérelmek nem a nyilvánosság elé valók, a családi tüzhely pedig szent legyen és sérthetetlen!

Tisztelt Szerkesztő ur! Nem azért mondjuk el mi mindezeket, mintha tanácsot akarnánk osztogatni. Korántsem! Hiszen ismerjük és nagyra is becsüljük a t. szerkesztő ur fáradhatatlan buzgóságát, tapintatos és megnyerő modorát és szakavatottságát is. És mindezek elegendő biztosítékot nyújtanak az iránt, hogy lapja hézagpótló leend és meg

fog állani azon a színvonalon, mely őt méltán megilleti.

Mi csupán azért szólottunk, mert jól esik nekünk és talán székely szokás szerint illetik is elfogadni és viszonzni szíves köszöntését annak, a ki »jó szóval és becsületes szándékkal« kopogtatott!

Tehát Isten, szeretet, egyetértés és béke velünk!!

Ugy legyen!!

K.

Udvarhelymegye törvényhatósági bizottságának rendkívüli közgyűlése.

A vármegye törvényhatósági bizottsága m. évi decz. 29-én rendkívüli közgyűlést tartott.

A m. kir. belügyminiszter urnak a homoród-fürdői villattelkek ügyében kelt leirata tudomásul vétetett, egyszersmind felhivatott a vármegye alispánja, hogy a villattelkek felosztása érdekében a további lépéseket tegye meg.

Háromszékvármegye közönségének Háromszékvármegye területén egy katonai nevelő-intézet felállítására érdekében ó. cs. és ap. kir. felségéhez intézett felségfolyamodványa pártoltatik.

Kénosy Béla vármegyei főjegyző nyugdíjazás iránti kérését az ideiglenes nyugdíjazás érdekében a bizottság a nyugdíj-választmányhoz utasította.

A baromfiak fertőző betegségei ellen való védekezésről alkotott szabályrendelet-tervezet elvileg elfogadtatik; életbeléptetése előtt azonban a törvényhatósági bizottság felir a földmivélsügyi m. kir. miniszter urhoz, hogy a baromfiak fertőző betegségeinek nemeiről s azok gyógy módjáról tájékoztató értesítést szíveskedjék adni.

A vármegye közönsége a tordai bikatelepnek Udvarhelyvármegyébe leendő áthelyezése érdekében a földmivélsügyi m. kir. miniszter urhoz fölterjesztést intéz s pártolásra az erdélyi törvényhatóságokat fölkéri.

Érdekes vitát idézett elő a lótenyész-bizottság elnökének az az indítványa, hogy a vármegye közönsége a fogarasi állami ménes további fentartása érdekében a földmivélsügyi m. kir. miniszter urhoz feliratot intézzen. Dr. Gyarmathy Dezső szépen kidolgozott hazafias beszédben hangsúlyozza, hogy a fogarasi állami uradalom sem nemzetgazdasági, sem nemzetiségi szempontból nem felel meg feladatának. Keserűen panaszkodik, — ebben a vármegye törvényhatósági bizottsága teljesen egyet ért vele — hogy a fogarasi állami uradalmat osztrák tisztek kormányozzák s jelenlegi vezetője sem tud magyarul, hanem egész ténykedésében a germán szellemnek hódol. Indítványt nyújt be, hogy ez uradalom teljesen szüntessék be s felparcellázza székelyeknek és csángóknak adassék át. Az erre megindult vita élénk tanúságot tett arról a valóban

jellemző; ezuttal csakis a bennünket legközelebb érdeklő magyar hölgyekről fogok szólni. Ha körültekintünk a művelt népek társaséletében, láthatjuk, hogy a gyöngébb női nem tisztelet tárgyát képezi s a férfiak nem érzik büszke önhittségüket megsértve, ha előtte meghajolnak.

Ne gondoljuk azonban, hogy a nőket minden nép és minden időben egyaránt tisztelte vagy a férfiakkal hasonranguaknak tartotta volna.

Ismét a történelemhez kell folyamodnom, hogy állításomat bebizonyítsam. A germánoknál a nőknek helyzete alárendelt volt, férjikkel egy asztalnál nem ülhetek, hanem valamely szögletben félre vonulva kellett várniok, míg reájok kerül a sor. A nő igaz, hogy hozományt nem kapott, midőn férjhez ment, sőt menyegzője napján egy pár ökröt ajándékoztak neki, mint jelvényét a munkának, melyre hivatva volt; lovat és fegyvereket, mintegy figyelmeztetésül, miképen kell nevelnie gyermekeit, hogy vitézek és hazafiak legyenek. A férfiak béke idején egészen tétlenül lakmározással és kockajátékkal töltötték napjaikat, mely utóbbit oly szenvedélyvel játszották, hogy ha valaki pénzét és vagyonát elvesztette, akkor nejt tette kockára; addig a nők gondját a háztartás és a külső gazdaság vezetése képezte. De nem csak békében, hanem a háborúban is jutott a nőknek szerep; mert a harcolók közelében voltak a nők és a gyermekek is, kikhez jöttek a megsebesültek, hogy a vágásokat vagy a szurásokat bekötözzék. Sőt gyakran megtörtént az is, hogy a már-már ingadozó csatarendet asszonyok állították helyre kérelmeik, sirásuk, fenyegetőzések stb. által. Eme nem irigylendő helyzet volt osztályrészük a germán nőknek, de voltak ezeknél még szánandóbb páriák is t. i. a szláv nők. A szláv népek vad kegyetlenséggel a nőket férjeik ravatalánál megfojtották, hogy a tulvilágon is szolgáljanak nekik.

A magyaroknál ilyesmi sohasem fordult elő. Az ősi időben, a nőket éppen úgy tisztelték és hasonranguaknak tartották, mint akár a mai világban. Míg a férfi neve ur volt, a nőé úrasszony, jelezve, hogy mindenben egyenlők, a mit különben bizonyít

a mai napig főnmaradt feleség szó, a mi nem egyéb, mint fele segítség.

Arégi magyar nő mindenben segítségére volt férjének. Ő vezette a háztartást, gondja mindenre kiterjedt, s e mellett gyermekei nevelését sem hanyagolta el; sőt e tekintetben valóságos áldásnak tekinthető a nőnek férjével való egyenlő társadalmi helyzete, mert gyermekeit belátása szerint egészen szabadon nevelhette. Mellőzve az alkalommal a fiuk neveltetését, szándékozom a leányok kiképeztetését adni a gyermekszobától egészen a menyasszony korig.

A kis leány gyermekkorát játszva töltötte el, még pedig a szabadban és kedve szerint mozoghatott, hogy annál edzettebb legyen. Játékszerűen akkor is a baba volt, de már kiskorukban is kilátított belőlük a magyar faj, mert igen gyakran megessett, hogy fítestvéreik katonásdi játékába keveredvén, őket akárhányszor megszalasztották. Később a különböző társasjátékokat üzték, melyeknek mindegyike szívnemesítőleg hatott. S ha beállott az est, akkor az egész háznép egybegyűlt és kezdetét vette a kótoke, illetőleg könnyebb munka pl. fonás, tollfószás, mely mellett az úrasszony mesélt, vagy regélt az ősidőkről, midőn még jó világ volt, nem olyan rossz, mint a mostani. Mult az idő, a kis leány napról-napra serdült, végre szellemi neveléséről kellett gondoskodni. Az előkelő nevelőket fogadtak házukhoz, vagy pedig monostorba küldték leányaikat. Sőt később nevezetesebb királyaink udvara egy-egy nevelő-intézet volt, például RóbertKároly idejében Erzsébet királyné udvara oly rendkívüli hírre tett szert, hogy nemesek a főbb magyar urak, hanem még a külföldi fejedelmek is ott neveltették leányaikat, kik a tudomány minden ágában kellő kiképeztetést nyertek, sőt a klasszikus latin nyelvben is, melynek a tudása akkor szükséges volt. Itt meg kell jegyezni azt, hogy a kiképeztetés alatt nem mostani értelemben vett szemfényvesztést értek, midőn a leányok német, francia, angol és kitudja még minő nyelveket tanulnak, de azután tökéletesen egyet sem beszélnek, sőt a különféle nyelvek mellett elfelejtik az édes hazait: a magyart

is; hanem olyant, hogy manapság is találkozunk olyan tisztos matróknak, mint élő bizonyítékai állításomnak, a kik olyan tökéletesen bírják a latin nyelvet, hogy még a magukat tudósoknak tartó férfiak sem mernek veük társalgásba elegyedni, nehogy kudarcot valljanak. Mindent tanultak a mire jövő életükben szükségük volt, azonban nem estek olyan tulságokba, mint sok nőnevelő intézet, különösen a németeknél, melyekben logikát, lélektan stb. tanítanak. A minek természetes következménye az, hogy azon háziasszonyok, kiket ifju korukban ilyen ideális szellemi táplálékkal tartottak, s kik elég szerencsétlenek voltak esetleg olyan férfiakhoz menni nőül, kik csak azért házasodtak meg, mert már megunták a fogadói kosztot és kik férjeik kedvéért a tüzhelyhez állanak, de főzés közben is bölcséleti műveket olvasnak s e miatt aztán oly kozmás ételekkel kedveskednek, hivatalból hazatérő férjeiknek, hogy azok azután könnyen belenyugodnak abba, hogy szakácsnét fogadjanak, de magukban megátkozzák még azokat is, kik valaha könyveket irtak.

Tanulmányai bevégeztével visszament a hölgy édes anyjához, ki ekkor megkezdette a nevelés legnehezebb részét t. i. őt jó magyar háziasszonynak nevelni.

Megtanította magyaros vendégszeretetre s a többi magyar erényekre. Lassankint beavatta a konyha, éléskamra, szóval az egész háztartás titkaiba. Megtanította a szebbnél-szebb, de hasznos és nem fényűző kézimunkákra. E téren hölgyeink már a legregibb időkben kitűntek, így Szt.-István neje Gizella oly gyönyörűen himzett palástokat készített, hogy még mai napig ugy a koronázási valamint az egyes templomoknak ajándékozott palástjai is bámulat tárgyát képezik. Egyike volt a legremekesebb műveknek az arannyal és ezüsttel való himzés. Néhány mű oly pazar módra diszitve, hogy egész kincsekkel ért föl.

Mert hölgyeink, ha a viszonyok úgy kívánták, rendkívüli fényvel tudtak fellépni.

(Folyt. köv.)

hazafias szellemről, a mely ódon vármegye-hazunkban uralkodik. A fő- és alispán valamint többeknek hozzászólása után az indítványok levételnek napirendről s a vármegye alispánja felhívott, hogy e fontos tárgyat a tavaszi rendes közgyűlés napirendjére tűzze ki.

A cselédlőrvény revíziója érdekében a belügyminiszter urhoz följeljesztés intéztetik.

A »Székely-Udvarhely« című hetilapot a törvényhatóság hivatalos közlönyéül elfogadja, a folyó évre az államjavadalmazási és utalaplól részére segélyt szavaz meg s a községek részére kedvezményes áron megrendelteti. A lap ennek fejében a vármegye hirdetőményeit és a közérdekű rendeleteket közölni fogja.

A monográfia írójának október havi működéséről szerkesztett jelentése tudomásul vétetik.

A m. kir. belügyminiszter ur egy pénztári tisztú és két központi díjnoki állás rendszeresítését engedélyezvén, ez állások betöltésére a főispán ur ó méltósága felkérte, egyszersmind a törvényhatóság egy allevéltárnoki, egy közig. gyakornoki, egy írnik, meg egy központi díjnoki-, továbbá három szolgabírói, három járási írnik és három járási díjnoki állás rendszeresítése érdekében a a belügyminiszter urhoz felterjesztést intéz.

Több község zárszámadása és költségelőirányzata a számvevőség véleménye alapján elfogadtatik.

Még több — kevésbé fontos — tárgy elintézése után elnöklő főispán a bizottság tagjainak boldog új évet kívánva, a közgyűlés a fő- és alispán elnökével szétoszlott.

C.

A választás.

Szilveszter napján tartotta meg, autonóm jogával élve tisztújító közgyűlést városunk törvényhatósága. A hetekkel, hónapokkal előbb megindult választási mozgalmakban felszínre került kombinációknak egész sora, melyek bontakoztak ki a mai nap valóságában. Mi kik a választási körökön kívül állva, teljes függetlenséggel és nyugodt tárgyilagossággal szemléltük egy a választási aktus lefolyását, mint ennek sokféle képen érdekes előzményeit: csak őszinte örömmel regisztrálhatjuk nem csak a város régi hírnevéhez méltó komolyságát a ceutumpatereknek, de az eredményt is, mert általában oly férfiakat illeltett nagyon is jól megfontolt voksaik révén a hivatalos székbe, kikben van elég ponderans tehetség a városi ügyek öntudatos vezetésére, elég értelmi súly a városi tekintélynek kellő magaslaton való tartása iránt, van elég erkölcsi biztositék, hogy a városi polgárok munkájából összehordott városi közvagyon elkallódni, haszontalan kiadások által elcserelelteni nem fog.

Továbbá emelni fogja a városi hangulat közéleti szolgáló értéket közelébb hozza az eddig félreértésből izolált sziveket az a meggyőző tapasztalat, hogy a kandidátusok érdekében alakult partok egyiké sem helyezkedett rigorosus megalkuvást nem ismerő állapontra; legszebb jellege gyanánt hangzott haladásunk »győzzön a jobb« leghelyesebb legbecsületesebb elvét.

De másképen is tanulságos legutolsó tisztújításunk. Maskor és más helyen a patrocínált jelöltek egész sorát, vitték a titkos küzdelem porondjára; klikktaggal, politikai jeleggel, személyes rokonszemmél, magán érdekekkel kellett megküzdeni a tisztán magára maradt s szorgalmából élő embernek! Most örökérvényű jelszavak, humanus gondolat és emberbaráti érzés vezették a honatyákat közbecsületesebb módon.

Szóval volt kartársi lélek a már véglegesen választott tisztviselőknél, volt szív, kik adóhivatal utján kapják fizetésüket, volt loyális méltánylat a birtokos választásokban, hogy pillanatnyi nem tetszés, vagy magán érzeménnyel elragadtatva, egyetlen egy győzelmes szavazattal talán ne tegyék nyomorrá, kétségbeesetté sorsát egy munkás hivatalnok és hozzátartozóinak!

Valódi tisztújításról különben alig lehet szó, a mennyiben csak a város volt tisztú ügyesze maradt kisebbségben de illetékes tényezőktől nyert pozitív tudomásunk van, hogy sok évi munkája nem marad illó recompensatio nélkül.

Bár hívei vagyunk annak az eszmének, hogy a legtagabb konkurrenzia engedtesse a hivatal keresés terén is, mert csak így képzelhető az adminisztráció keretében egészséges életű munka; s ószintén támogatjuk a fiatal kapacitások érvényesülési törekvéseit, mégis a jelen alkalomból merítve okoskodásunkat — midőn mult és jelen, felszázados közpályafutás és pár évi szorgalom gyümölese kifort, individualitás és forrongó egyén alakulat állnak szemben nemes ellenfelek gyanánt. — mégis meg kell hajolnunk a kor előtt még akkor is, ha talán annak birtokosok a történetnek kedves vívmányokkal, maradandó becsű alkotásokkal, rendes munkáján kívül nem is dícselkedhetik.

Kassai F. Ignácot a képviselőtestület nagy többsége újból megajándékozta a polgármesteri cím és rang kitüntető mandátumával. E korának szolt megiszteltetés, e nem remélt többség feléje irányult bizalma ne árrasszon vakító fényt, fontos

és kényes, de annál kiválóbb pozíciójának további folyamataiban; érezze át a representáló kötelességének jövőbeli súlyát egész valójában s ne feledje el, hogy az ezredév alkonyán állunk, a gondviselés kegyének abban a megmérhetetlen szerencsés körszakában, mely tíz századot zár be hazánk alkotmányos életéből s a melyet nekünk itt, a székelység metropolisában megünnepelnünk nem csak legdrágább öntudat, hazafiasság és történelmi jog, de épen e város s annak feje van hivatva előljárni az eszmét megörökítő külső jel megalkotásának első rendű kérdésében.

Végül csak üdvözölni tudjuk Sebesi Akost tisztügyeszi állásában, a közügyeknek ezt a kiváló harcósát és kipróbált hazafiságot tagját az ügyvédi karnak, kit a többség a tanács cenzoraként állított oda, hogy jogi talentumával, pártatlan jó indulatával mindig és mindenütt az igazságot keresse, kutassa és biztosítsa örök időre a magistratus hivatalos karakterét.

Antropin.

Városi tisztújító közgyűlés.

December 31-én d. e. 11 órakor nyitotta meg az elnöklő alispán Ugron János a városi képviselőtestület választó közgyűlést. Miután az előleges eljárást szabályszerűen jelentette ki, elrendeli a választás megejtését. Kéri a gyűlést, hogy ez alkalomra ügyeszt jelöljön ki; továbbá kandidáló tagokat, végre szavazatszedőket küldjön ki.

Ügyeszt Pálffy Ferenczet; a kandidáló bizottságba az alispán Jung Cseke Lajost és Tassaly Lajost, a gyűlés Bodor Pált és Gyarmathy Ferenczet küldte ki. Szavazatszedő bizottság tagjai: Daróczy Miklós, Hlatky Miklós, dr Nagy Sámuel, Solymossy János és Tamás Albert.

Ezután a kandidáló bizottság visszavonult, majd negyedóra tanácskozás után az alispán jelenti, hogy a polgármesteri állásra két jelölt van: Kassay Ignác a volt polgármester és dr Demeter Lőrincz megyei aljegyző.

A névszerinti szavazás kezdetét veszi. A választás iránt oly nagy volt az érdeklődés, hogy csak néhányan hiányoztak.

A polgármesteri állásra megtörténvén a szavazás, a szavazatok összegezése után az alispán Kassay Ignácot megválasztott polgármesternek jelenti ki.

A közgyűlés egyhangulag első tanácsossá Demeter Dénest, második tanácsossá Solymossy Lajost kiáltotta ki.

A pénztárosi állásra két jelölt volt: Lakatos József és Riemer Gusztáv. A szavazás megejtetvén, Lakatos Józsefet újra pénztárosi választották. Közfelkiáltással pénztári ellenőrré Szabó Józsefet, városi számvevővé Szabó Danielt tették.

Következett az ügyészválasztás, melyre Daraghy Bélát, Marton Jánost, Miskolczy Károlyt és Sebesy Akost kandidáltak. Az első szavazás után az alispán új választást rendelt el a törvény értelmében Sebesy és Daraghy között, melynek eredménye, hogy Sebesy Akost választották meg ügyésznek.

Allatorvosa egyhangulag Pál Jánost; városi gazdává közfelkiáltással Sándor Dénest, Szabó Ferenczel szemközt, megválasztották.

A választás fél egykor ért véget. Az alispán a megválasztott tisztviselőket eskü letetésére hívja föl, mit ő azonnal letesznek. Azután beszédet intéz a megválasztottakhoz és lelkükre köti, hogy a székelység főfészket irányadó városra tegyék és minden erejükkel arra törekedjenek, hogy egy nemzeti, mint kulturális, valamint kereskedelmi és ipari tekintetben haladjon. Viszont igéri, hogy erkölcsi támogatásban részesíti Székely-Udvarhely városát.

Kassay Ignác polgármester megköszöni a választó testület többségének a bizalmát és igéri, hogy valamint 46 évi közpályáján azon volt, hogy hazánk és városunk fejlődjen, úgy most eme ünnepélyes pillanatban fogadást tesz: minden erejét a közjóra használja fel. Végül kéri az alispánt, hogy őt és tisztársait munkájukban segítse.

Ugron János alispán válaszában örömmel konstatálja, hogy a választás a város belbékéjét nem zavarta meg és reményli, hogy a tisztviselők egymással vállvetve azon lesznek, hogy a város felvirágozzék. A gyűlést $\frac{3}{4}$ 1-kor bezárja. A megválasztott tisztviselők Ugron Jánost hivatalos helyiségébe elkisérik.

Tollamat azzal a kijelentéssel teszem le, hogy az egész választási aktus példás rendben folyt le, melyért első sorban dicséretet érdemel a gyűlést vezető alispán, második sorban a higgadt választó polgárság. Végül még csak azt jegyzem meg, illetve esodalkozásomat fejezem ki, hogy miért nem választottak egy füst alatt alkaptányt is, mivel — tudtommal — eme állás nincs betöltve.

P.

A daleylet karácsonyi hangversenye.

Székely-Udvarhely, 1894. decz. 27.

A daleylet szokott rendes dalestélyét karácsony másodnapján tartá meg, a helybeli önképzőkör és betegsegélyző egylet nagy termében. Különös

érdeket kölcsönzött a hangversenynek ama körülmény is, hogy ezuttal történt az egyleti zászló földszítése ama gyönyörű selyemszalaggal, melyet a székelyudvarhelyi hölgyek a fiunei győzelem elismeréséül ajándékoztak. A műsor, mely ügyesen volt összeállítva dicsérettel folyt le. A hangverseny a jeles dalárda kezdette meg Vocelka legjobb hősí darabjával a »Honfidallal«. E sikerült mű olyan, mint egy Arany-féle ballada. Van benne drámai erő, de e mellett az érzelmes, lágy hangok gyönyörű harmóniája is belevegyült olykor-olykor. A hangszínezés is kitűnő s az alaphema mesteri kézzel van keresztül vive. A daleylet hatásosan adta elő a darabot s úgy látszik, hogy a repertoírunk csak gazdagodott ezzel, mert az bizonyos, hogy bárhol kerüljön előadásra megteszi a hatását. Ezután a daleylet karnagya énekelt egy bariton szólót zongora kísérettel mellett. A behizelgő dallamu francia románc szövegét dr Rózsa tollából a mult számban közölte a »Székely-Udvarhely«. A dallam tetszett s annyi bizonyos, hogy az újabb francia zeneirodalom ily fajú szóló-darabjai között e kis dallamos csemege előkelő helyet foglal el.

Ezután ünnepélyes jelenet következett, az egylet győzelmes zászlójának földszítése. Benedek Bélané urasszony szavalt szépen s hatásosan dr Vajda Emil »A székelydalosokhoz« cz. alkalmi költeményét. Erre Nagy Ferenczné urasszony a díszes szalagot felkötötte a zászlóra a közönség tapsai között.

Ugron János alispán a daleylet nagyrédmű elnöke valóban fonszárnyaló s költői hangon tartott beszédben köszöntö meg a székelyudvarhelyi nőknek a daleylet iránt tanusított nemes érdeklődését.

A daleylet erre a jelét énekelte el mire az első zenekar a Rákóczyt huzta befejezésül. — A műsor szerint ezután a daleylet karnagya adta elő hegedűn Alard párisi conservatoriumitanárnak Verdi »Traviata« cz. dalműve után irt hangverseny darabját dr Rózsa Géza praeciz és szép zongora kísérettel. A daleylet Starck budapesti karnagy »Kökényszemű barna szeretőm...« kezdetű népdaleyvelegét adta elő. A darabot megismételtette a közönség. Az utolsó darab, de hatás tekintetében az első közé volna sorolandó, ugyancsak Starck Henrichnek egy esinos népdalindulója. A zongora kísérettel előadott fülbemászó dalt meg kellett ismételn. A közönség meglegedését mindenki láthatta a daleylet szép estélyei tekintélyben újra erősödtek. Habár elég szép közönség gyűlt össze ez estélyre, mégis meglátszott, hogy István és János napja sok uri közönséget vont el az estélyről.

Egyesületi élet.

Még fülünkbe cseng a helybeli jótékony nőegyesület szelid lelkű elnökének, özv. *Török Pálné*nak ezüst hangja és híven emlékszünk, hogy a karácsony előtt megtartott utolsó filléres estélyen búcsuzó szavait így végezte: »a viszontlátásig«?

Tehát 1895. január 9-én ismét együtt lesz városunk intelligens közönsége, a »Budapest« szállóház dísztermében, hogy kellemes összejöveteleit, a jótékonyág aegise alatt tovább folytassa, egészen a zöld farsangig.

Nekünk úgy tetszik, hogy ennek a 20 év óta működő jótékony nőegyesületnek életében ahhoz a forduló ponthoz jutottunk, a hol a 2-ik és általános föllendülés kezdődik.

Mert a filléres estélyek látogatottabbak, mint valaha: a programm változatos; a közönség érdeklődése fokozódik és a rendezők is buzgósággal, szives készséggel végzik fáradságos teendőiket.

Az egyesület eddig, ósz folyamán 9 filléres estélyt rendezett, 138 frt tiszta jövedelemmel.

De jótékony céljáról sem feledkezett meg, mert 50 házi öreg és szegényen kívül, 25 fiu és leány gyermeket látott el új vagy viselt, — de még használható téli ruházzal. —

A kiosztásnál, a szegény sorson és árvaságon kívül, más körülményre nem figyelt.

Ezenkívül ujabban célul tűzte ki, olyan szorgalmas, de szegény és árva leányokat részesíteni, erkölcsi és anyagi támogatásban, a kik közpályára (tanítónői, óvónői) készülnek.

Ilyen czímen, ezen iskolai évben, egy óvónő képzőben tanuló árva leánynak 100 frt segélyt ad.

Az egyesület vezetői halás köszönettel tartoznak a t. közönségnek, a szives pártfogásáért.

De viszont mindnyájan halás köszönettel tartozunk az egyesület ügyeit intéző egyéneknek és kivált képpen özv. *Török Pálné* elnöknek és *László Domokosné*nek, ki, mint alelnöknő, neki hűséges segítő társa.

Adja Isten, hogy sokáig versenyezhessenek egymás mellett, ezen nemes czélú egyesület ügyeinek elővitelében!

d. —

Budapesti levél.

Budapest, 1895. január 2.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Elmultak a szent karácsony izgalmai, a fenyőfácskák ezrei eltűnédztek a terekről; a viaszgyertyák még egyszer kigyultak gazdagnak, sze-

génynek egyaránt, aztán csendes lett minden. Azaz csak látszólag, mert az öreg Szilveszter s a vidám frissességgel beköszöntő új év megkövetelte a magáét s a mulatozások sokféleségét el nem engedte volna semmiért sem. Nem is igen látszott meg az embereken, hogy valami nagy íblettel vagy pláne áhitattal vártak volna az 1895-öt, jócskán öntvén fel a hegy levének csufolt nedűből. Maguk a vendéglősök s kávéosok is gondoskodtak arról, hogy a profán vulgus ne egyhamar hagyja el helyiségüket, hirdetőn nagy garral, hogy léssen zene, játék, színi előadás, sőt még bohócz-mutató is. Nagyobb gaudium kedvéért nem mulasztották el helyiségük ablakára kiragasztani, hogy éjféltől 3 óráig hatósági beavatkozás nélkül ehetik, ihatik s hozzá még kurjogathat a nagydíjű polgárság annyit, a mennyi csak neki tetszik.

Szegény öreg 1894. hogy össze is zsugorodtál az utolsó órákban, mert láttad, hogy ez a hálátlan emberiség milyen palástolatlan örömmel válik meg téled, egyenesen megmutatva, hogy halálosan rád ut. De hát meg van írva, hogy leghálátlanabb allat az ember.

Maradt valami még is az ő-esztendőből; a hó; ebből aztán kijutott bőven. Vakarja fejét a tanács, hogy mennyi költsége lesz megint az eltakarítással, mert annyira pátriarkális világ még sincs már nálunk, hogy megvárják míg kitavasodik s akkor úgy is elolvad a hó, vagy hogy annyira megnőjön s megfagyjon, hogy ne legyen szükség lépcsőre az emeletre jutáshoz.

S jól van ez így. Az isteni gondviselés nem hagyja el az ő madarait sem; sokba kerül az eltakarítás, de sok — más munkát nem találó — embernek juttat kenyeret.

Bizony Téli apó kiszedi nálunk az idén a vámot. Megfordított világ: itt van kemény idő s a Szerkesztő urék felé kaczerkodik a meleg napsugár, holott megvultunk ott szokva téli időn át »erősen« fájni. De azért gondoskodtunk arról, hogy ki ne fogjon rajtunk. Ha nem említem is, hogy sok-sok vasárnap s hétköznapi vadász Káposztás-avagy Békásmegyertől táján fogyasztja puskaporát, mire való volna Halifal a Rohonczy-szajjal, ha nem arra, hogy fölkeressék az emberek a városligeti, állatkerti, téglagyári, egyesületi stb. stb. jégpályákat. E helyeken van aztán élet. Ezredestől le egészen a fűrvézer gefreiter-jelöltig, miniszteri címzetes segéd titkártól az első gimnázistáig s a nagyságos asszonytól (talán legelőször kellett volna említenem) le a szobalányig, mind élvezettel keresi az alkalmat, hogy — jégre mehessen. Sokan vannak, de sokat visznek is; mennyit? Nincs róla statisztika. (Ezt a viccezt a paradicsomban még nem ismerték.)

Mindez azonban fele sem a mulatságnak. Sokok más van és lesz. De már most megcsapja az ember arcát a fényesnek ígérkező bálók szele. Minden télen van valami »legfényesebbnek ígérkező bál«. S ha talán szabad jósolni, azt mondánok, hogy a F. M. K.-nek februárban megtartandó művészestélye lesz legkiválóbb. Nem is olyan merész képzelődés kell hozzá, mikor Károlyi István gróf lesz az élén.

Vigszínházunk is lesz, ha nem is a közel jövőben. Per varios casus, per tot discrimina rerum, talán még is megszületik. Szinte komikus, hogyan erőlködnek e színház létesítésén. Bizonyos, hogy szükség van rá, de kísért az a gondolat, hogy hátha nem lesz egészen magyar.

Micsoda? Szerkesztő ur ásit? No jó, nem beszélék többet, hogy az olvasóközönségre át ne ragadjon az ásitás. Mert fogadni mernék, hogy ezt a levelemet még lesz, aki elolvassa, már csak azért is, mert hosszabb az elsőnél, s hogy megtudja van-e benne valami. Mert az elsőben ugyan semmi sem volt.

Nemes olvasó! Harag nélkül maganéva te szem ítéletedet.

Boldog új évet kívánva, maradtam a t. Szerkesztő urnak kész hive

h. a.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Boldog újévet** kívánunk lapunk munkatársainak, előfizetőinek, olvasóinak s jó barátainknak! Nagy örömmel hozzuk tudomására lapunk szíves olvasóinak, hogy mutatónyiszámunkban közölt munkatársak névsora újlag gazdagodott. Szíves s nagybecsű közreműködésüket megígérték még a következők: Gróf Kun István (Déva), hr Gamera Oscar, Gál Kálmán, Parragh Béla és Borbély Sámuel (Székely-Keresztur), Fülei Sz. Lajos a »Szabad Szó« belmunkatársa (Bpest), Molnár Ákos szerkesztő (Csik-Szcreda), Jakab Gyula (H-Szt.-Márton), Ewing Antal (Fiume), Dr Ádám Endre (Vizakna). Helyből: Dr Kaszay Albert, Koncz Ármán, Simó István.

— **Személyhir.** Mikó Árpád főispán ő mltga a fővárosból visszaérkezett.

— **Ujévi tisztelgések.** A birói kar a helyettes elnökkel; a megyei tisztviselők az alispánnal; a városiak pedig a polgármesternel tisztelgetek.

— **Szerenád az alispánnak.** A helybeli dalegylet nagydíjű elnökét Ugron Jánost, vármegyénk népszerű alispánját élénk ovációba részesíté nevenapja alkalmából. Fényes szerenád adott. A főispán lakása előtt s a Bethlen-utczán sűrű néptömeg halgatta Vocelka »Honfidal«-át, melylyel a szerenád kezdődött. Ezután következett Huber egyik remek népdalegyvelege. A második darab befejezte után a dalegylet az alispán lakására ment fel s itt Bedó Ferencz a dalegylet alelnöke üdvözölte szépen, lelkesült szónóklattal. Az alispán feleletében biztositá a dalegyletet további pártfogásáról s elismeréssel említvén föl a dalegylet működését s mint a város kulturája előhaladásának egyik nevezetes faktort említvén fel a dalegyletet, igére, hogy bokros elfoglaltatásai mellett is minden lehetőleg megtesz további haladásáért. Ezután a dalegylet még négy darabot énekelt.

— **Igazságügyi kinevezés.** A király a magyar igazságügyminiszter előterjesztése folytán Gidófalvi Benedek marosvásárhelyi törvényszéki jegyzőt, az oklándi járásbírószághoz albiróvá nevezte ki. Gratulálunk.

— **Közgyűlés.** Udvarhely vármegye törv. hat. bizottsága, f. é. jan. hó 14 én d. e. 10 órakor Székely-Udvarhelyen, a vármegyeház nagy termében rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozat 12 számból áll.

— **A vármegyei székház építési bizottság** mint halljuk, f. hó 3 án tartott ülésében döntött a székház építésére beérkezett ajánlatok felett.

— **A vármegye igazoló választmánya** decz. 31-diki ülésében Simén Gábor hideg-kuti birtokost megválasztott törvényhatósági bizottsági tagnak az 1895. évre igazolta.

— **Udvarhelyvármegye központi választmánya,** az országgyűlési képviselő választó jogosultak, 1895. évre érvényes névjegyzékét összeállította s egy példányban a m. kir. belügyminiszter urhoz fölterjesztette. E szerint a vármegye három választó kerületében összesen 6887 képviselőválasztó jogosult van és pedig az udvarhelyi választó kerületben 2347. a kereszturnban 2061, az oklándiban 1979. Tulajdonilag »régijog« czímen vétettek fel a névjegyzékbe.

— **Közigazgatási bizottsági határozatok.** Érdekes elvi jelentőségű határozatot hozott a vármegye közigazgatási bizottsága m. é. decz. 30-án tartott rendkívüli ülésében. Sz.-Udvarhely város képviselőtestülete ugyanis az 1886. évi XXII. t. cz. 33. § a 6 ik szakaszát akként értelmezte, hogy a legtöbb adót fizetők névjegyzékébe csak azok vehetők fel, kik a város területén vagy határára fekvő vagyonnal bírnak. A képviselőtestület határozata felelbevez tárgyává tétvén II. fokban a vármegye alispánja s III. fokban a közigazgatási bizottság kimondotta, hogy a legtöbb adót fizetők névjegyzékébe azok is felveendőek, a kik a város területén élvezett bármely jövedelem után (tehát nemcsak az ingatlanok jövedelme után) vannak egyenes állami adóval megróva.

— **Államkölesön.** A tűzbárosult Lövete közeg utczáinak és épületeinek szabályozása végett s kisajátítási költségeinek fedezésére 14000 forint kamatmentes államkölesönt kapott.

— **Megyebál.** A megyei tisztviselők körében élénk mozgalom indult meg egy megyebál rendezése megtartása céljából. A rendkívüli kedvesnek ígérkező mulatságot valószínűleg febr. hó elején tartják meg. A tiszta jövedelmet a megye monográfia költségeinek részben való fedezésére fordítják. Előre föl hívjuk az érdekes estélyre a t. közönség figyelmét.

— **Elnökválasztás.** A székely-udvarhelyi »Polgári Olvasó-kör« ez év első napján tartá meg elnök választó közgyűlését, melyen egyhangu lelkesedéssel nagy tiszteletű Bedó Ferencz ref. lelkész-t választá elnökének. A választáshoz városunk e legrégebb kulturális intézménye a legjobb reményeket fűzi s teljesen meg van győződve, hogy a volt nagynevelő elnök által letett alapokon a Kör tovább fejlődése ismét biztosítva van.

— **Lakáspénz.** Az állami és egyéb tisztviselők sajnosan tapasztalják, hogy a lakbér-illetmény a drága lakásokhoz viszonyítva, aránytalanul kevés és azért többnyire rá kell fizetniök. A múlt év végén mozgalom indult meg, melynek élére Sándor Mózes kir. tanácsos és tanfelügyelő, továbbá Bágyi Kálmán pénzügyi titkár állottak. Az adatok összegyűjtése után, decz. 30-án d. e. 11 órára értekezletre hívták össze az érdekelteket. A megyeház nagytermében tartották meg a gyűlést, melyen megjelentek: Bágyi Kálmán, Csanády Zsolt, Diémar Károly, Fás Gyula, Ferenczy Endre, Pálffy Károly, Pogány Kornél, Sándor Mózes, dr Solymossy Lajos, dr Vajda Emil, stb. Az összegyűlt egyhangulag az értekezlet elnökévé Sándor Mózes-t, jegyzővé Bágyi Kálmánt kiáltották ki. Ezután a jegyző előterjeszté az összegyűjtött adatokat, melyek hatal-

masan bizonyítanak a mellett, hogy Székely-Udvarhelyen a lakások annyira drágák, hogy joggal kérhetik a tisztviselők a városnak IV. lakbér-osztályzatából a III-ikba való áthelyezését. Sándor Mózes az általa szövegeztet és a miniszteriumhoz intézett kérvényt felolvassa, melyhez a tanácskozók egyhangulag hozzájárulnak és úgy az elnöknek, mint a jegyzőnek faradozásukat megköszönik. Sándor Mózes indítványára és vezetése mellett rögtön küldöttség ment a főispánhoz, kérve őt, hogy támogassa az állami tisztviselők kérését. A főispán a nála már megszokott szíveséggel fogadta a küldöttséget és megígérte, hogy annyival inkább melegen fogja ajánlani a minisztertanácsnak a tisztviselők kérvényét, mert rövid itt léte alatt is meggyőződött arról, hogy a lakáspénzhez viszonyítva, aránytalanul drágák a lakások. Hangsúlyozta, hogy a kérvényt fölterjeszté és személyes információkkal támogatja azt. A küldöttség és az értekezlet azzal a tudattal oszlott szét, hogy jogos kérésüknek fogantatja lesz.

— **Eljegyzés.** Steinburg Ottó polgártársunk kedves és művelt leányát Bertit, az ünnepek alatt jegyezte el Schaszter János fővárosi posta- és távirtdai ellenőr. Szívvel gratulálunk!

— **Hangverseny.** A m. kir. áll. főreálisk. önképzőkörének ifjusága által, jan. 5-én rendezett koncerten, szép közönség gyűlt egybe. Erről bővebben jövő számunkban.

— **Pénzbevonás.** Az egyes községekben azon helytelen tudat kapott lábra, hogy január elsőtől a 4 és 20 krajczárosokon kívül, még az egy forintos papírospénz is megszűnik. Ne hogy a köznépi rászédéseknek legyen kitéve, tudomásukra hozzuk olvasóinknak: január 1 től a 4 és 20 krajczárosok kivételnek a forgalomból, vagyis a közhasználatból, tehát azokat senki sem köteles elfogadni; de még egy évig az adóhivatalok, de csak is adó fejében; továbbá az adószedők, mivel a beszedett pénzt úgy is az adóhivatalba szállítják, kötelesek teljes névértékben elfogadni. Az egy forintos papírospénz még egy évig közforgalomban marad és azt úgy egyszék, mint hivatalka kötelesek teljes névértékben elfogadni.

— **Öngyilkosság.** Dr. Török Albert nyug. főispánt súlyos csapás érte, mert fia Mihály, a budapesti festészeti akadémiá tanulója, Segesvárt forgópisztolylyal mellbe lötte magát. A részvét az ismerősök körében általános.

— **A helybeli koresolya-egylet.** Dr Kovács Mór fárahatatlau elnöke vezetése mellett minden lehetőleg megtesz a közönség és az egylet tagjai kényelmére. A legnagyobb bajperse az idő mostoha járása. Az egylet választmánya a napi biztósokat jelölte ki legujabban s feljogosította, hogy a jégpályán és hozzá tartozó helyiségekben a rendfenntartás érdekében a t. közönség jogai megóvása tekintetéből a szükséges intézkedéseket tegyék meg. Napi biztósokul kijelölte a következőket: Héttő d. e. Lukácsffy István; d. u. Herszényi Zsombor. Kedden Dr Vajda Emil, Szerdán Dr. Kovács Mór. Csütörtökön d. e. Barabás András; d. u. Farczady K. Lajos. Pénteken d. e. Bartalis Antal; d. u. Gyertyánffy Albert. Szombaton d. e. Dr Kovács Mór; d. u. Szabó Albert. Vasárnap d. e. Persián János; d. u. Biró János. A választmány ezenkívül jégünnepegy rendezését határozta el. Az ünnepegy megtartása idejét később határozta meg a választmány. Ajánljuk melegen a közönség pártfogásába e derék egyletet. A beiratkozás bármikor eszközözhető. Rendes tag évi díja 2 frt. Két személyből álló család tagsági díja egy évre 3 frt. Három és több személyből álló család tagsági díja egy évre 4 frt. Egy pártoló tag díja egy évre 1 frt 50 kr. A helybeli tanulmányosság egy jegy után évenként csak 1 frtot fizet.

— **Értesítés.** A dalegylet tagjait tisztelettel értesitem, hogy a rendes próbák a megyeház nagy termében a szokott időben t. i. kedden, csütörtökön és szombaton jan. 8-án újból kezdetüket veszik. Székely-Udvarhely, 1895. jan. 5. *A karnagy.*

— **A csordajárás.** Magyarország nem csak szab. kir. is rend. tanácsu, hanem mezővárosai-ban is olyan egészséges irányt kapott lábra, hogy a köztisztaság érdekében még a legnagyobb áldozatokat is megteszik. Ezt tartva szemelött épen kapóra jöttnek látom ama hirdetőnyit, mely Kaszay Ignác polgármester aláírásával az utczák falán kiragasztva van. A hirdetőny azon birtokosokat hívja össze 1895. jan. 20. d. ru. 2 órakor tartandó gyűlésre, kik a községi hatának nyomásokba osztott részeiben földbirtokkal bírnak. A gyűlés tárgya: a nyomás gazdálkodás fentar-tassék-e vagy nem? A felelet: nem! E mellett szól a köztisztaság, de még a józan gazdálkodás is. A tapasztalt és iskolázott gazdák tudják, hogy a tehén vagy a bivaly sokkal több tejet ad, ha az istállóban van, mintha legelőre jár, hol elejente van ugyan neki mit legelnie, de a kanikula idejében tulajdonképen csak sétál és éhez. Vajjon nem volna e célszerűbb és hasznosabb, ha a kérdéses földet a gazdák falosztanák és kiki használná legjobb belátása szerint? Nyernének a tulajdo-

Székely-Udvarhely joggal kérés-lakber-osztály-Sándor Mózes umhoz intézett ácskozók egy-elnökök, mint szónok. Sándor ott rögtön küldte, hogy támogassa. A főispán fogadta a külvallinkabó me-ácsnak a tiszt-léte alatt is pénzhez viszokások. Hangsu-és személyes küldöttség és az szét, hogy jogos

polgártársunk ünnepek alatt si posta- és tá-áll. főreálisk. 5-én rendezett egybe. Erről

s községekben, hogy január-ül, még az egyk. Ne hogy a tudomásukra a 4 és 20 kraj- vagyis a köz- köteles elfo- talok, de csak edök, mivel a lba szállítják, adni. Az egy zforgalomban vatalok köte-

Albert nyug. fia Mihály, a ja, Segesvárt. A részvét az

et. Dr Kovács mellett minden egyület tagjai ze az idő mos- a napi bizto- sitotta, hogy ekeben a rend- gai megóvása seket tegyék övetkezőket: részényi Zsom- u Dr. Kovács ás; d. u. Far- als Antal; d. e. Dr Kovács l. e. Persán ay ezenkívül Az ünnepély- meg a válaszi- partfogásába mikor eszkö- st személyből et. Három és dja egy évre l trt 50 kr. A nán évenként

it tisztelettel gyeház nagy en, csütörtök- zdetüket ve- . A karnagy. ág nem csak vezővárosai- lábra, hogy gyobb áldo- melőtt épen énynt, mely al az utcák azon birto- ru 2 órákor tának nyo- kal bírnak. dás fontar- ! Mellett gazdálkodás adják, hogy et ad, ha az lejente van a idejében Vajjon nem a kérdéses a használná a tulajdo-

nosok, a városi közönség, de legfőképpen a köztisztaság. Mert kértem, hogy lehessen a köztisztaságot fentartani, ha a csorde naponkint kétszer defilíroz keresztül a városon? E mellett hiábavaló szemétkihordás, hiába való városunk ügybuzgó és fáradhatlan főkapitányának ama rendelete, hogy a mosadékat nem szabad a csatornába, hanem a Küküllőbe önteni, mert a köztisztaságnak nagyobb ellensége a tehén és bival csorda, mint a mosadék. Jó lesz a polgárságnak ezen gondolkozni és a középkori, újabb időkben pedig csak a pusztákon megtört csordahajtást betiltani illetve megszüntetni.

— **Halálozás.** Székelyudvarhelyi id. Kassay F. József, városi polgár, életének 75 ik évében, végelgyengülésben f. hó 1-én, meghalt. Temetése f. hó 3-án, d. u. 2 órákor volt.

— **RÖVID HIREK.** A királyi itthon. A király vasárnap este rövid időre Bécs-be utazott hadsegédeivel. A királyi palotában nagyban készülnek Mária Valéria főhercegnő fogadtatására. Már hetek óta fűtik a volt leánykori lakó osztagját a második emeleten. — **A kormány lemondása.** A Wekerle-kabinet lemondását a király elfogadta s Wekerle ezt be is jelentette úgy a képviselőházban, mint a főrendibázsban pénteken, e hó 28-án. Kit biz meg ő felsége a kabinet-alakítással, azt e pillanatban csaksejteni lehet.

CSARNOK.

A bethlemi csillagról.

Vasárnap délután volt közel az ó-év haldoklási napjához, melyen minden jó keresztény templomba szokott menni, hogy számot adjon Istenének az éven át véghez vitt sáfarkodásáról.

Sűrű tömegben hullámzott a nép a főgymnasium hatalmas tornacsarnoka felé. Szokatlan jelenség hiszen a máskor oly hangos falak, oly népes terem, most csendes, néma; szinte kihaltan látszanak. Az ifjuság idűl négy havi munka után, messzd, otthon az édes szülői körben.

Honnan tehát e mágnesi vonzerő, jó kedv a folyószokon, lámpafény a teremben; honnan az életet lehellő deszka alkotmány?

Gyermek előadásra készülnek a jámbor szerzetesek.

Övék az érdem, a dicsőség; tanúgyé az eredmény: a haszon.

Középkor szokása, szerzetesek találmánya, szerzetes iskolák kedves programja volt iskolai drámákat, karácsonyi misteriumokat rendezni, melyben a bibliai történetek egy-egy kiváló jelenetét dolgozták fel drámai formában, kevés cselekménnyel, de annál több vallásos ihlettekkel a vallásos eszmék propagálása és fenntartása érdekében.

Ilyen a bethlemi csillag is, melyet láttunk, gyönyörrel élveztük. Annál inkább méltó a megemlékezésre, mert itt ujság számba megy. A kezdet igen jól indult, sikerrel járt s van remény a további folytatására.

A helyi társadalom minden iránya szokott műkedvelői előadásokat rendezni; de gyermekelőadást legalább nyilvános alakban, még nem látott, nem élvezett a város közönsége. Innen talán az egyoldalú lelkesülés czimén sokaknak akaraton kívüli távol maradása. A bethlemi csillag is énekes pásztorjáték 4 felvonásban és 3 élőképpen.

Irálva lendületes versekben írva és sok helyen megkapóan szép hasonlatai által meghatni látszik.

Mindjárt az első felvonásban pusztát ábrázol; pásztorok alusznak s az öreg Ennoch hosszú monológjából megértjük sejtelmait a közelgő világesemény iránt, mely legott nyilvánvalóvá lesz, midőn dörgés, villámlás közt megjelenik. Gabriel

Van szerencsém a n. érdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Székely-Udvarhelytt, Szombatfalvi utcában levő lakásomon, elvállalom villanyos szoba, sürgönyök villany- és fürdő-berendezéseket és javításokat egyes családoknál is.

Telefon felszereléseket

gyors és olcsó árban.

Egyben ajánlom épület-, butor-, koporsó- és asztalos-üzletemet, hol megrendeléseket elfogadok u. m. ebédlő-, háló- és konyhai berendezésekre a legegyszerűbbtől a legfinomabb és izlése-ebb kivitelig, jutányos árak mellett.

A n. érdemű közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel:
TIMÁR SÁNDOR,
épület- és butor asztalos.

angyal és a meglepett pásztorok szent félelme közt kijelenti Jezus születését.

Ilyen érdekes a Heródes és sátán párbeszéde; nagy drámai erővel és önálló színpadi érzéssel megírt jelenete egy nagyobb darabnak.

A harmadik felvonásban előjönnek a napkeleti bölcsék és a pásztorokkal, katonai kísérettel megindulnak Bethlehem felé, vezetve a fennragyogó csillag által.

Végül egy rövidke felvonásban előttünk áll festőien gyönyörű képen a bethlehemi jászol.

Szalmás ágyon ülve az isteni kisedet, mellette szülői körünyezve az angyalok égi seregétől.

Két oldalt térdre borul a jámbor pásztori csoport s a három napkeleti király rövid kenet teljes szavak kíséretében átadja hozott ajándékukat: az ismeretes aranyat, tömjént és mirhát. S ha mindezekhez hozzá vesszük még, hogy a darab szelleméhez alkalmazkodó énekekkel volt tarkítva s megelőzte egy kis prolog, melyben helyi érdekű hurokat pengtetett két tanuló az elemi iskola szegénységéről, a mostani előadás jótékony céljáról: beszámoltunk az egész kellemesen szórakoztató estéről.

A mi a külső dekoratív dolgokat illeti, valóban nagy és hálás áldozatot hoztak az egyes játszó gyerekek szülői, midőn a korbü és a szerephez pontosan illő ruhákat készítették.

Az angyalok hófehér ruhái, csinosan összeállított szárnyakkal; Heródes királyi bibora a sátán m-phistói öltönye és veres szarvai, a három keleti királynak más és más színű selymes palástjai keleties fényben ragyogva a rávarrott száz és száz apró csillagtól, arany sujtásoktól; a pásztorok egyszerű öltözése és görbe botjaik mind a darab lelkiismeretes átértéséről és ügybuzgó vezetői tanulmányról, mind a szülők nemes önzetlenségéről tanuskodtak.

Az élőképek, a csoportosítás kitünően sikerültek.

Különösen szép volt Esron főpap lefejezési néma képlete, ki a prófétáknak Jezus eljövétére vonatkozó jóvendöléseiből felolvasott részek által féltékenyű tette Heródes királyi büszkeségét s halállal bünteté vakmerő bizalmasságáért. A játzók közt ki kell emelnünk Gáspár Pált, ki különösen Heródes szerepében korát meghaladó színpadi ügyességgel tett bizonyosságot. Kitűnő hangorganuma van, bátor gestus és drámai eleveenség minden mozdulatában. Nem lesz háládatlan dolog a csirájában is már sokat ígérő tehetséget megfigyelni s kora növekedtével színipályára terelni. Ma nem proletariatus a színészet; ma rangot, módot és tisztességet nyújt, mint bármely más közpályájú hivatal. Általában a precíz betanítás, az értelmes diktációk, az érdekes néma képek és a minden dicséreten felül álló fegyelmzése körülbelül 40 játszó gyerekeknek; nagy türelmü, példás buzgalmu mesterét P. Koryt dicsérik. Sokan maszkirozva szerették volna élvezni az előadást de talán ez komikus hatást keltene komoly darabnál. A jóvedelem pedig közel száz forintot tesz, dacára az olcsó helyáraknak s rég segélyre vágyó házagot tölt be normalis iskolánk felszerelésében.

Szóval, a kik szeretik a kis embereket s gyönyörködni tudnak naiv ügyességeikben a legkedvesebb beunyomással távoztak; az érdemes rendező pedig beigazolta, hogy életképes irányban tudja vezetni az ifju nemzedéket, de egyuttal helyreállította a kath. normalis iskola iránt kissé megcsappant bizalmasságot is. —y.

Szerkesztői üzenetek.

F. Sz. L. (Budapest.) Üdvözet a meleg érdekölésért. A főljánlott munkásságot nagy köszönettel vesszük.

R. O. (Nagy-Enyed.) Öszinte köszönet a megemlékezésért. Levél meg.

M. H. (Budapest.) Főljánlott szolgálataért köszönet. Levél meg az rintett ügyben.

G. R. (Segesvár.) Sajnáljuk, de cikkét, a mely különben jó tollra vall, nem használhatjuk. Ugy látszik a viszonyokkal nem ismerős e eszen. Másfelől az utolsó rész politikai vonatkozása időszertlen. A mi volt elmúlt s jó, hogy csak „vol” s a arra termett vaszekek egészséges állapotokat hoztak létre.

Habarék. A czim megfelelő tartalmának. Lapunk homlokán olvashatta Ön, hogy névtelenül beküldött cikket nem közlünk. A szerkesztőnek tudnia kell, ki írta a cikket, ha a szerző nem is óhajtja neve k nyomtatását.

B. A. (Fiume.) Szives közreműködését köszönöm. Üdvözet jó kiánataidért.

F. I. (Helyt.) A közlemények közül több jól beváltak. Kis türelem. Sorát ejtük nem okára.

F. A. (Marosvásárhely.) Teljesen igazad van. De mindama körülmény k nem gátolnak abban, hogy igaz uton ne haladjunk. Mi körvonalozott czélunktól el nem térünk legy nyugodt. A személyeskedést lelkün mélyéből utáljuk, a politikához nem értvén, nem feszegyetjük. A mutatván szám tartalmával való meglegedéssel öszinte örömmre szolgált. K rjük pártfogását.

HIVATALOS RÉSZ.

Udvarhelyvármegye alispánjától.

Sz. 23831—894.

alisp.

Hirdetmény.

Udvarhelyvármegye korondi járásban Homoród-Oklánd székhelyvel rendszeresített 400 frt évi fizetéssel és 150 frt utazási átalánnyal javadalmazott törvényhatósági utmesteri állás betöltendő.

Ennek folytán az említett állomásra pályázni kívánók felhivatnak, hogy a katonai kötelezettség teljesítését, továbbá írás- és nyelvismereteket, szakképzettségüket, eddigi foglalkozásukat, valamint életkorukat és testalkatuk egészséges voltát igazoló okmányokkal fölszerelt, saját kezűleg irt folyamodványukat ezen pályázati hirdetés keltétől számítandó hat hét alatt, a mennyiben szolgálatban vannak, előljáró hatóságuk utján, különben közvetlen hozzám adják be, megjegyezvén, hogy az 1873. évi II. t.-cz. értelmében első sorban kiszolgált és igazolvánnyal ellátott altisztek folyamodványai lesznek figyelembe vehetők.

A végleges kinevezés feltételei egy évi próbaszolgálat s a szabályrendeletileg előirt képességi vizsga letétele.

Azon tárgyak iránt, melyekből ezen vizsga letendő, az udvarhelyvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál tájékozás szereszhető.

Székely-Udvarhely, 1894. december hó 31.

Ugron János, alispán.

HIRDETÉSEK.

Székelyudvarhelyi cipőraktár!

Tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására miszerint újból megnyitott üzletemben

téli és táncz-czipők

a legjutányosabb árban, nagy választék mellett kaphatók.

A n. é. közönség hecses pártfogását kéri

Bock József.

Rösler és Gábor

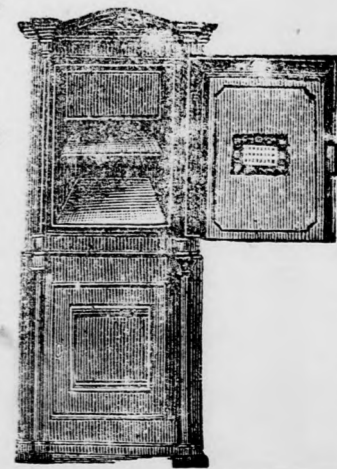
vaskereskedése az „arany patkóhoz”

Székely-Udvarhelytt (főter.)

RAKTÁR

mindennemű vasakban, konyha-berendezések-, gazdasági és varrógépek-, valamint miskolczi váltókékekben.

Gőz cséplőgép- gőz kukorica- morzsológép-tulajdonosok.

Kitünő tiszta erdélyi borok.

Van szerencsém a helybeli, mint a vidéki n. é. közönségnek szives tudomására hozni, miszerint 1895. január hó 1-étől kezdve

KÁVÉHAZAMAT ÉS VENDÉGLÖMET

a Kossuth-utcai Koronkay-féle téli és nyári kávéház és vendéglőbe helyeztem át, melyben ez időtől kezdve tisztán kezelt bort és sört, mindennemű szeszes és édesített italokat úgy nagy, mint kis mértékben a legutányosabb árban fogom szolgáltatni.

Egyszersmind bátorodom kitünő székely konyhámat legmelegebben ajánlani, hol reggeli, villásreggeli, ebéd, uzsonna és vacsora jó és izletes minőségben, változatos étrendben bérletben kapható. Házhoz küldve is készségesen szolgállok.

Eddig a főtéren levő Szabó F.-féle kávéházamban irántam tanusított jó indulatáért a n. é. közönségnek ezennel köszönetet mondva, mely tisztelettel kérem, hogy új vállalatomat is pártfogolni kegyeskedjék. Főtörekvésem lesz, hogy a legkényesebb igényeknek is megfelelhessenek.

Szives látogatásukat s pártfogásukat ujjolag kérve, vagyok

kiváló tisztelettel:

K. Benedek Béla,
vendéglős.

Minden pénteken halpaprikás.

Pontos és gyors kiszolgálás.

Olcso elkeres hasi bepletre.

KOSSUTH LAJOS.

Élet- és jellemrajz.

Írta:

Dr. VAJDA EMIL.

A mű a sajtó által kiváló dicséretben részesült s egy hó alatt 2000 példányban fogyott el. A művet 48 diszes kép gazdagítja. A 270 lapot számláló mű ára be-
kötve: 1 frt 40 kr.

Ugyancsak Dr. VAJDA EMIL-től jelentek meg a következő művek:

„KOMÁROM HŐSE.”

Franklin-Társulat kiadása. Klapka diszes arcképével. Ára: 60 kr. 184 lap.

„A vargyasi Daniel-család közpályán és magánéletben.”

Bpest. Franklin-Társulat. 908 lap. A mű ára: 6 frt.

Dr. JÓKAI MÓR.

A költő diszes arcképével. Megjelent: Kolozsvárt, Ajtai K. Albert könyvnyomdájában. 55 lap. Kapható szerzőnél. Ára: 60 kr.

Salamon József

fűszer-, festék-, anyag- és bor-kereskedése.

Székely-Udvarhelytt, Kossuth-utca 30-ik szám.

Ajánlok a n. é. városi és vidéki közönségnek a legutányosabb árakban pontos kiszolgálás mellett:

Fűszerneműt, u. m. legjobb fajta kávé, cukrot, cukorkák, mosó- és mosdószappanokat, bel- és kültöldi petróleumot, liszt és kásoneműeket stb.

Polgári részvény söraktárt nagyban és kicsinyben, azaz bedugaszolt palackokban; továbbá felajánlva a n. é. közönségnek a saját termelt boraimat, egyszersmind iztosi om a n. é. közönséget, hogy boraim valódisága, tisztasága és jó minősége minden tekintetben felelősséget vállalok. Boraim Erdély hegyalia legjobb fajtái, asztali és csemege, u. m. szomoródi, riesling, traminer, finom vegyes, traminer, finom vegyes, karbonet, pecsénye asztali stb.

A közönség szives megbízását minél gyakrabban kérve, maradtam kitünő tisztelettel

3-2 **Salamon József.**

Végladás!

!!Olcso bútor!!

Alulírottak a n. é. közönség b. tudomására hozzák, hogy a készletben levő

BUTOROK

u. m. ruhaszekrények, asztalok, mosdók, hajlított székek, kredenczek stb. melyen leszállított árban készpénzfizetés mellett eladtnak.

Értekezhetni a eszmadia-szin alatt levő raktárban és esetleg a Kossuth-utcai lakáson.

Gyarmathy Károly örökösei.

!!Olcso bútor!!

Végladás!

A legnemesebb erdélyi

TERMÉSZETES HEGYI BOROK és erdélyi champagner,

Küküllőmenti pezsgőborok, a melyek valódiságáért kezeséget vállalok, eredeti töltésben és raktári árakban kaphatók:

GÁL JÁNOS kereskedésében Székely-Udvarhelytt.

„Szász veszősi”

kitünő asztali bor, literes palack üveggel együtt 60 krajczár.

Nagvobb megrendelések borokra palackokban vagy hordókban, külön en gros árjegyzék szerint a segesvári vasuti állomásról küldetnek. (M. kir. áll. vasut, keleti vonal.)

Nagy raktár:

Szilvórium, seprópálinkából és cognacból.

TEUTSCH B. JÓZSEF
borkiviteli üzlete Segesvárt, (Erdély). — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Uj vas- és fűszer-üzlet!

Van szerencsém a t. közönség becses tudomására hozni, hogy Székely-Udvarhelytt, a főtéren, a mai kor kívánalmainak megfelelő

vas- és fűszerüzletemben

gyönyörű alaku pilseni pléh- és érczedények-, vasalók-, evőeszközök-, koresolyák- stb.-ből dús raktárt tartok s előnyös összeköttetésemmel fogva, a legutányosabb árakat jegyezhetem.

Fűszerosztályomban kávék nagy választékban, cukor és cukorkák, aradi lisztek, mindennemű kávék, Ananász-, Jamaikai, Brazíliai és Portoricói rumok, különböző teák és igen finom teasütemények; továbbá valódi magyar és francia cognac, francia likőrök, tokaji aszu- és villányi vörösborok, déli gyümölcsök, karácsonyi és újévi ajándékok szolid árak mellett kaphatók.

Valódi Ementhali és Gróy sajtók, különféle sós halak és magyar mustár.

Az 1 forintos, 20 és 4 kros pénzeget a folyó év augusztus haváig vásárlásképen minden levonás nélkül elfogadom.

Egyedüli raktár villanytelepeken, melyet rendeltre gyorsan elkészítetek.

A t. közönség szives pártfogását kérve, maradok

teljes tisztelettel:

IFJ. DÉZSY ANTAL.

3-2

Könyves vásárlók gyors kiszolgálása!

Egy jó házból való fiu

nyomdász-tanulónak

azonnal felvétetik lapunk könyvnyomdájában.

„Nemzeti Kávéház.”

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a helyben 16 év óta fennálló, kitünő izletes tésták készítésével, tiszta kezelési italok pontos ki- és felszolgálásával kiérdemelt jóhírnevű

kávéház- és cukrászatomban

valódi francia cognacok, liqueurök, asztali és nemes borok, pezsgők és mindennemű kávéházi italok; nemkülönbön mindennap friss és izletes sütemények, torták, cukorkák, bonbonok ezután is gyorsan és pontosan szolgáltatnak ki.

Megrendeléseket elfogadok helyből és vidékről a cukrászatba vágó munkák elkészítésére, keresztelők- és esküvőkre diszes tortákat 1 fttól 10 fttig készítek; 10 fttot haladó megrendelésnél portómentesen szállítok vidékre.

A szives pártfogást továbbra is kérve, vagyok Székely-Udvarhelytt, 1895. évi jan. hó.

teljes tisztelettel:

MARTINI RÓBERT,
cukrász és kávéház-tulajdonos.

3-2

Cukrászat!